

Starší David A. Bednar
Kvorum Dvanácti apoštolů

Snášeli svá břemena lehce

Jedinečná břemena, která každý z nás v životě nese, nám pomáhají spoléhat se na zásluhy, milosrdenství a milost Svatého Mesiáše.

Jeden můj dobrý přítel byl v prvních letech svého manželství přesvědčen, že potřebuje pickup s pohonem všech čtyř kol. Jeho manželka si byla jistá tím, že nové auto nepotřebuje, ale pouze chce. Hravá výměna názorů mezi manžely zahájila diskusi o výhodách a nevýhodách takovéto investice.

„Miláčku, potřebujeme auto s pohonem všech čtyř kol.“

Ona se zeptala: „Proč myslíš, že potřebujeme nové auto?“

Na tuto otázku jí dal podle svého mínění dokonalou odpověď: „Co kdyby byla strašlivá bouře a my bychom potřebovali mléko pro děti a do obchodu bych se dostal jedině pickupem?“

Jeho manželka s úsměvem odvětila: „Pokud koupíme nový pickup, nezbudou nám peníze na mléko – tak proč řešit, jak se v takové situaci dostat do obchodu?“

I nadále se spolu radili a nakonec se rozhodli pickup koupit. Brzy poté, co si nový vůz opatřili, chtěl můj přítel názorně předvést, jak je užitečný, a dokázat, že měl dobré důvody

pro jeho koupi. A tak se rozhodl, že nařeže a doveze domů zásobu dřeva na topení. Byl už podzim a v horách, kde měl v úmyslu hledat dřevo, toho roku už ležel sníh. Zatímco jel nahoru po svahu, byl sníh čím dál tím hlubší. Přítel si uvědomoval, že kluzká silnice by mohla být nebezpečná, ale s velkou důvěrou v nové vozidlo jel pořád dál.

Naneštěstí zajel po zasněžené cestě až příliš daleko. Když odbočil s autem z cesty v místě, kde chtěl nařezat dřevo, uvázl. Všechna čtyři kola nového pickupu se protáčela ve sněhu. Okamžitě seznal, že netuší, co má dělat, aby se z této nebezpečné situace vymanil. Pociťoval rozpaky a obavy.

Pak se rozhodl: „Přece tu nebudu jen tak sedět.“ Vystoupil z auta a začal řezat dřevo. Korbu pickupu po chvíli zcela zaplnil těžkým nákladem. A pak se rozhodl, že se ještě jednou pokusí vyjet ze sněhu. Jakmile zařadil rychlost a šlápl na plyn, auto se dalo do pohybu. Pickup se pomaličku vymanil ze sněhu a dostal se zpátky na silnici. Přítel mohl konečně odjet domů, naplněn pocity štěstí i pokory.

Náš osobní náklad

Modlím se o to, aby mi pomáhal Duch Svatý, zatímco budu hovořit o životně důležitých zásadách, jež si můžeme odnést z tohoto příběhu o mém příteli, autě a dřevu. Bylo to tím nákladem. Právě onen náklad dřeva způsobil, že auto získalo dostatečnou trakci k tomu, aby se dostalo ze sněhu zpět na silnici a mohlo odjet. Právě onen náklad příteli umožnil vrátit se domů k rodině.

Každý z nás také nese určitý náklad. Naše osobní břemeno je tvořeno požadavky i příležitostmi, povinnostmi i výsadami, souženými i požehnáními a možnostmi i omezeními. Když pravidelně a s modlitbou zvažujeme své břemeno, mohou nám pomoci dvě otázky: „Vytváří břemeno, jež nesu, duchovní trakci, která mi

umožní tlačit se kupředu s vírou v Krista na oné těsné a úzké cestě a neuváznout? Vytváří břemeno, jež nesu, dostatečnou duchovní trakci, abych se mohl nakonec vrátit domů k Nebeskému Otci?“

Někdy se můžeme chybně domnívat, že štěstí znamená nepřítomnost břemene. Ale nést břemeno je nutnou a nezbytnou součástí plánu štěstí. Protože je potřeba, aby naše osobní břemeno vytvářelo duchovní trakci, máme dbát na to, abychom si v životě nenakládali příliš mnoho hezkých, ale zbytečných věcí, které by nás rozptylovaly a odváděly od věcí, na nichž ve skutečnosti záleží nejvíce.

Posilující moc Usmíření

Spasitel řekl:

„Podtež ke mně všickni, kteříž pracujete a obtíženi jste, a já vám odpočinutí dám.

Veźměte jho mé na se, a uče se ode mne, neboť jsem tichý a pokorný srdcem, a naleznete odpočinutí dušem svým.

Jho mé zajisté jestiž rozkošné, a břímě mé lehké.“ (Matouš 11:28–30.)

Jho je břevno, kterým se běžně spřáhá pár volů či jiných zvířat a jež těmto zvířatům umožňuje táhnout náklad společně. Jhem spřažená zvířata stojí bok po boku, aby mohla spojenými silami splnit určitý úkol.

Zamyslete se nad Pánovou jedinečnou osobní výzvou, abychom „[vzali] jho [Jeho] na se“. Když uzavíráme a dodržujeme posvátné smlouvy, spřáhá nás to dohromady s Pánem Ježíšem Kristem. Spasitel nás v podstatě zve, abychom se na Něj spolehli a táhli zároveň s Ním, ačkoli ani naše nejlepší úsilí se nevyrovná Jeho úsilí a nedá se s ním srovnávat. Pokud Mu důvěřujeme a na cestě smrtelností táhneme svůj náklad spolu s Ním, Jeho jho je vskutku snadné nést a Jeho břímě je lehké.

Nejsme a nikdy nemusíme být sami. Každý den se můžeme tlačit kupředu s nebeskou pomocí. Skrze Spasitelovo Usmíření můžeme získat schopnosti a sílu, které přesahují ty naše. (Viz „Lord I Would Follow Thee“, *Hymns*, č. 220.) Jak pravil Pán: „Tudíž, pokračujte cestou svou, a necht' se srdce vaše raduje; neboť

vizte a hleďte, já jsem s vámi až do konce.“ (NaS 100:12.)

Zamyslete se nad příkladem z Knihy Mormonovy, kdy Amulon pronásledoval Almu a jeho lid. K těmto učedníkům přišel v jejich strastech hlas Páně: „Pozdvihněte hlavu svou a buďte dobré mysli, neboť já vím o smlouvě, kterou jste se mnou učinili; a já učiním smlouvu s lidem svým a vysvobodím ho z poroby.“ (Mosiáš 24:13.)

Povšimněte si, že v tomto příslibu vysvobození je hlavní důraz kladen na smlouvy. Uzavírání a poctivé dodržování smluv a obřady vykonané skrze řádnou kněžskou pravomoc jsou nezbytné pro to, abychom získali všechna požehnání, jichž se nám prostřednictvím Usmíření Ježíše Krista může dostat. Neboť právě skrze obřady kněžství se mužům a ženám v těle projevuje moc božskosti, včetně požehnání plynoucích z Usmíření. (Viz NaS 84:20–21.)

Myslete na Spasitelova slova „jho mé zajisté jestiž rozkošné, a břímě mé lehké“ (Matouš 11:30), zatímco budeme mluvit o dalším verši ve zprávě o Almovi a jeho lidu.

„A také ulehčím břemena, jež jsou vložena na vaše ramena, takže je ani nebudete na bedrech svých pocítovati.“ (Mosiáš 24:14.)

Mnozí z nás se možná domnívají, že podle tohoto verše bude břemeno náhle a natrvalo odňato. Z dalšího verše se však dozvídáme, jak bylo břemeno ulehčeno.

„A nyní, stalo se, že břemena, jež byla vložena na Almu a jeho bratři, byla učiněna lehkými; ano, *Pán je posílil*, takže snášeli svá břemena lehce a podrobovali se radostně a s trpělivostí veškeré vůli Páně.“ (Mosiáš 24:15; zvýraznění přidáno.)

Zkoušky a obtíže nebyly z lidu sňaty okamžitě. Ale Alma a jeho následovníci byli posíleni, a díky těmto větším schopnostem byla jejich břemena lehčí. Tito dobří lidé získali díky Usmíření moc *působit* jako ti, kteří jednají (viz NaS 58:26–29), a *zapůsobit* na okolnosti, v nichž se nacházejí. A „v síle Páně“ (Slova Mormonova 1:14; Mosiáš 9:17; 10:10; Alma 20:4) byli Alma a jeho lid odvedeni do

bezpečí do země Zarahemla.

Usmíření Ježíše Krista nejenže překonává následky Adamova Pádu a umožňuje, aby každému z nás byly odpuštěny hříchy a přestupky, ale Jeho Usmíření nám také umožňuje činit dobro a stát se lepšími takovým způsobem, který dalece přesahuje naše schopnosti ve smrtelnosti. Většina z nás ví, že když uděláme něco špatného a potřebujeme pomoc, abychom dokázali v životě překonat následky hříchu, Spasitel nám umožňuje očistit se skrze Jeho vykupující moc. Ale rozumíme také tomu, že Usmíření je určeno věrným mužům a ženám, kteří jsou poslušní, způsobilí a zásadoví a kteří se snaží stát lepšími a sloužit věrněji? Nejsm si jist, zda si v životě plně uvědomujeme tuto posilující stránku Usmíření a zda se chybně nedomníváme, že své břemeno musíme nést zcela sami – jen vlastní vytrvalostí, vůlí a kázní a pomocí svých zjevně omezených schopností.

Jedna věc je vědět, že Ježíš Kristus přišel na zemi, aby za nás *zemřel*. Je

ale zapotřebí, abychom si také uvědomili, že Pán si, skrze své Usmíření a moc Ducha Svatého, přeje nás *oživovat* – aby nás nejen vedl, ale aby nás i posiloval a uzdravoval.

Spasitel svému lidu pomáhá

Alma vysvětluje, proč a jak nás Spasitel může uschopňovat:

„A on půjde, trpě bolesti a strasti a pokušení všeho druhu; a to se stane, aby se naplnilo slovo, jež praví, že na sebe vezme bolesti a nemoci lidu svého.“

A vezme na sebe smrt, aby mohl uvolnit pouta smrti, jež spoutávají lid jeho; a vezme na sebe slabosti jejich, aby nitro jeho mohlo býti naplněno milosrdenstvím podle těla, aby poznal podle těla, jak pomoci lidu svému podle slabostí jeho.“ (Alma 7:11–12.)

Spasitel tedy netrpěl jen za naše hříchy a nepravosti, ale také za naše fyzické bolesti a úzkost, za naše slabosti a nedostatky, za naše obavy a pocity zmaru, za naše zklamání a sklíčenost, za naši lítost a výčitky svědomí, za naši beznaděj a zoufalství, za křivdy a nespravedlnosti, které zažíváme, a za duševní strádání, jež nás sužuje.

Neexistuje žádná fyzická bolest, žádná duchovní rána, žádná duševní muka či zármutek, žádná vada či slabost, jimž kdy vy i já budeme během tohoto života čelit a jež by Spasitel již neprožil. Ve slabé chvílce můžeme

zvolat: „Nikdo neví, jaké to je! Nikdo tomu nerozumí!“ Ale Syn Boží to ví a rozumí tomu dokonale, neboť On pocítoval a nesl břemena každého z nás. A díky své nekonečné a věčné oběti (viz Alma 34:14) má dokonalý soucit a může k nám vztáhnout své rámě milosrdenství. Může k nám vztáhnout pomocnou ruku, dotknout se nás, poskytnout nám úlevu a uzdravit a posílit nás, abychom se stali něčím více, než čím bychom se kdy mohli stát, a pomoci nám vykonat to, čeho bychom nikdy nedosáhli, kdybychom se spoléhali jen na vlastní schopnosti. Vskutku, Jeho jho je snadné nést a Jeho břímě je lehké.

Výzva, zaslíbení a svědectví

Vyzývám vás, abyste, když budete zvažovat své břímě, studovali, modlili se, přemítali a snažili se zjistit toho více o Spasitelově Usmíření. Mnohým aspektům Usmíření zkrátka

nemůžeme prostřednictvím své smrtelné mysli porozumět. Ale mnohé stránky Usmíření pochopit můžeme a musíme.

Mému příteli poskytl náklad dřeva trakci, která mu zachránila život. Prázdný pickup se ve sněhu ani nehnul, přestože byl vybaven pohonem všech čtyř kol. K vyvinutí trakce bylo zapotřebí těžkého nákladu.

Bylo to tím nákladem. Právě ten náklad vyvinul trakci, která mému příteli umožnila vyjet, dostat se zpět na silnici, pokračovat po ní a vrátit se k rodině.

Jedinečná břemena, která každý z nás v životě nese, nám pomáhají spoléhat se na zásluhy, milosrdenství a milost Svatého Mesiáše. (Viz 2. Nefi 2:8.) Svědčím a slibuji vám, že Spasitel nám bude pomáhat snášet naše břemena lehce. (Viz Mosiáš 24:15.) Zatímco jsme s Ním sprázeni jhem posvátných smluv a v životě se nám dostává uschopňující moci Jeho Usmíření, budeme stále více usilovat o to, abychom rozuměli Jeho vůli a žili podle ní. Budeme se rovněž modlit o sílu poučit se ze své situace, změnit ji, nebo se s ní smířit, než abychom

se neúnavně modlili k Bohu o to, aby naši situaci změnil podle naší vůle. Staneme se těmi, kteří působí, a ne těmi, na které je působeno. (Viz 2. Nefi 2:14.) Budeme požehnáni duchovní trakcí.

Kéž se každému z nás daří stávat se prostřednictvím Spasitelova Usmíření lepším. Dnes je 6. dubna. Ze zjevení víme, že dnešek je přesně dnem, kdy se narodil Spasitel. 6. duben je rovněž dnem, kdy byla zorganizována Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů. (Viz NaS 20:1; Harold B. Lee, „Strengthen the Stakes of Zion“, *Ensign*, July 1973, 2; Spencer W. Kimball, „Why Call Me Lord, Lord, and Do Not the Things Which I Say?“ *Ensign*, May 1975, 4; Spencer W. Kimball, „Remarks and Dedication of the Fayette, New York, Buildings“, *Ensign*, May 1980, 54; *Discourses of President Gordon B. Hinckley, Volume 1: 1995–1999* [2005], 409.) O tomto zvláštním a posvátném dni sabatu vydávám své svědectví, že Ježíš Kristus je náš Vykupitel. On žije a bude nás očisťovat, uzdravovat, vést, ochraňovat a posilovat. O tom radostně svědčím v posvátném jménu Ježíše Krista, amen. ■

